

технічні дефекти, причинами яких є, зокрема, неврахування результатів практики тлумачення нормативно-правових актів.

Потреба у внутрішній узгодженості законодавства вимагає у процесі створення нового правового акта його аналізу як з погляду уніфікації термінологічно-мовного оформлення, дотримання принципу єдності юридичної термінології, синтаксичних конструкцій, що мають сталий характер і потребують однакового вживання в текстах нормативно-правових актів, так і координації, співвідношення з термінологічно-мовним оформленням інших правових актів, нормами, які є елементами відповідної правової системи, інституту, галузі. З огляду на практику тлумачення здійснення такого аналізу є можливим за допомогою використання правил юридико-лінгвістичного тлумачення із залученням знань лінгвістичної науки, спрямованих на забезпечення потреб юриспруденції.

Без використання лінгвістичних досліджень, спрямованих на потреби юриспруденції, є неможливим однозначне пізнання змісту, закладеного у зовнішню форму правових приписів, не може бути ефективною практична діяльність у правотворчості, правозастосуванні та правореалізації. У цій думці сходяться позиції і лінгвістів, і правознавців.

Список використаних джерел

1. Рабінович П. Герменевтика і правове регулювання // Вісник Академії правових наук України. – 2012. – № 2. – С. 61–71.

Клименченко С. Д., доцент кафедри юридичного документознавства Національної академії внутрішніх справ, кандидат філологічних наук, доцент

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ПРАЦІВНИКА ПОЛІЦІЇ

Думка про елементи естетики і краси в житті і професійній діяльності людини давно сформувалися у підході до проблеми виховання і розвитку особистості. Про це, зокрема, йдеться в одній з притч Плутарха. Троє рабів штовхають поперед себе візок з важким камінням. Перед кожним з них філософ ставить одне і те ж запитання: «Навіщо ти везеш це важке каміння?». Перший відповідає: «Наказали везти цей остогидлий візок». Другий каже: «Штовхаю цей візок, щоб заробити на хліб». А третій промовляє:

«Будую прекрасний храм». Отже, бачити в будь-якій праці творчість, відчувати плідність краси і означає створювати прекрасне і відповідно до цього перебудовувати світ, який нас оточує, удосконалювати його.

Питання естетичного виховання особистості є дуже актуальним для сучасного суспільства. Саме у формуванні світогляду молодих людей з необмеженим творчим потенціалом, високим рівнем моральних принципів та розумово-вольовою активністю зацікавлена молода українська держава. Тому, визначаючи мету і завдання, зміст і методи естетичного виховання майбутніх працівників правоохоронних органів, слід спиратися на концептуальні положення програми національної освіти про місце гуманістичних цінностей людства у вихованні молоді генерції. Категорія естетичного являє собою предметно-чуттєве втілення тих сторін об'єктивних суспільних взаємовідносин, які сприяють гармонійному розвитку особистості, у тому числі ефективній професійній діяльності.

На нашу думку, введення до програми навчання саме таких дисциплін, як «Українська мова (за професійним спрямуванням)», «Риторика», «Культура професійного мовлення» сприяє естетичному вихованню здобувачів вищої освіти. Основні змістові лінії програми – загальноприйняті в сучасній освіті: мовна, мовленнєва, соціокультурологічна, складником якої є ще й морально-естетична.

Як відомо, одним з оцінних критеріїв, який визначає мовну ситуацію в країні, є внутрішня оцінка споконвічними носіями мови не тільки її комунікативної придатності, але й естетичної привабливості та ролі мови у формуванні національно-мовної картини світу. А тому в процесі практичного вивчення української юридичної мови слід звертати увагу перш за все на ті ключові теми, які здатні розбудити у слухача почуття краси і гармонії рідної мови. Так, дуже плідними в цьому плані є такі теми: милозвучність як основна орфоепічна норма української мови, уживання активних дієприкметників і шляхи уникнення їх небажаного використання в офіційно-діловому стилі, розгляд номінативної функції мови як такої, що найповнішою мірою відображає національне світобачення і світосприйняття, оволодіння прислівниковим багатством української мови, лексичні мовні норми, коли на прикладі яскравих паронімів можна навчити майбутніх працівників поліції уникати суржикового мовлення тощо. Усі ці теми здатні продемонструвати, яким чином

українська мова досягає того свого неповторного мелосу, тієї своєї комунікативної придатності і естетичної престижності, про які йшлося вище.

Водночас в органічній єдності з розвитком естетичних потреб і смаків необхідно звертати серйозну увагу на естетику поведінки майбутніх працівників поліції, причому слід проводити цю роботу як на заняттях, так і в позааудиторний час. Культура дотримання тиші і порядку, бережливе ставлення до книжок і матеріально-технічної бази академії, зовнішній вигляд і мовний етикет, доброзичливість і порядність у взаємостосунках між самими здобувачами, а також у ставленні до професорсько-викладацького складу – усе це важливі елементи естетики повсякденної поведінки майбутніх працівників правоохоронних органів. Тільки у поєднанні всіх цих чинників можна говорити про можливість появи «нового обличчя» української національної правоохоронної системи.

Усачова К. С., доцент кафедри юридичного документознавства Національної академії внутрішніх справ, кандидат філологічних наук

АНАЛІЗ ІДІОЛЕКТУ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ

Володіння функціональними стилями належить до системи знань, умінь і навичок, потрібних для ефективного спілкування. Інакше кажучи, стилістична виразність є важливим рівнем культури мови та частиною мовної, мовленнєвої та комунікативної компетенцій сучасного фахівця.

Під час вивчення теми про стилі сучасної української мови в загальному обсязі дисципліни «Українська мова професійного спрямування» (або будь-якого іншого курсу, відмінного за назвою, але подібного за змістом) зрозумілий акцент робиться на функціональних стилях сучасної української літературної мови та сферах їх застосування.

Вільне оперування функціональним стилями забезпечує для фахівця можливість формулювати свою думку залежно від обставин спілкування для максимальної реалізації мети. Для закладів вищої освіти юридичного спрямування фокус звужується до мови права як функціонального різновиду літературної мови, специфіка якого зумовлена потребами правової сфери.